

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.”

2023. március 09.

Tartalom:

EGY-KETTŐ

Milyen az angyal és ki ő?

Az angyal milyen békéről és örömről tanít? Mit jelent az otthon, az ő fogalmi rendjükben? Hogyan mérték a számunkra? Milyen új házról tanít?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Annamari: Drága Jézusom! Köszönöm, hogy a mai napon is össze tudtunk jönni azért, hogy tanuljunk Veled és Érted, mert te vagy a Cél és Veled, mert ezt a célt csak a Te erőddel és segítségével tudjuk elérni. Köszönjük. Ámen.

Ámen.

János: Kedves Testvérek! Szeretettel köszöntök mindenkit, ma 2023. március 9. csütörtök napja van, kis közösségünk tanulási ideje. Hozott-e valaki kérdést?

Kata: Ildikó szeretettel köszöntünk mindannyian tudva azt, hogy a névnapod van. Kívánunk neked minél tartalmasabb időtöltést velünk a tanulásban, az Istenben való gazdagodást, erőt és áldást!

Ildikó: Nagyon szépen köszönöm!

Erika: Azt mondta az angyal a Gittának, hogy: *Énekelgess nekem az erdőben.* Vajon mit énekelt a Gitta? Magyar népdalokat, egyházi dalokat?

János: Ha az angyal kéri, akkor vajon milyen éneket kérhetett?

Deti: Istent dicsőítő éneket.

János: Amikor azt mondja, hogy dicsőítsük *Őt*, azt tánccal vagy énekkel dicsőítik.

Erika: De Gitta nem volt vallásos.

János: Miért, csak vallásos dicsőíthet, vagy csak a vallásos énekelhet?

Erika: Végül is nem.

Kata: Szerintem is népdalokra gondolok, mert a művészetükhöz ezt tudom párosítani.

János: Kizárt dolog, az angyal ilyet nem kérhet.

Kata: Nem tudjuk, hogy milyen oldalról tud kapcsolatot teremteni.

János: Csak a saját oldaláról.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Az ének nem lehet az?

János: Lehet, csak a témáját érted félre. Még egyszer kérdezem, hozott-e valaki kérdést, mondanivalót.

Kata: Az anyaggal kapcsolatban elhangzott a hit, amit a Timi arról az oldalról közölt meg, hogy lehet, mi nem bontottuk még ki a hitnek azt a tartalmát, amit az angyal ért alatta. Az angyaltanításban úgy hangzik el, hogy: *Élő, alakuló erő*. Amit a Hang tanít: *Meggyőződés, amire ráteszem az életem*, erről azt gondolom, ez általánosságban vonatkozhat minden emberre. Nyilvánvaló a mi esetünkben, a jézusi hitre tett életről van szó és akkor a jézusi hit által megjelenhet mind az-az erő, mind az a tartalom, amit Ő képvisel. Egy régebbi Hang kigyújtás akadt a kezembe, amit annak idején készítettem, amikor először találkoztam ezzel az angyaltanítással. Ha beleegyeztek, akkor felolvasom;

„Az Én erőm, a te erőd is. Ez az erő kimeríthetetlen. Benső erő, mely teremtőerő és életforrás, mely örök és a célja is örök. Az ember oldaláról az ad erkölcsi értéket ennek az erőnek, hogy mire használja az ember. Tudja, nem önerejéből az, aki.

A hangerő, nem erő. Az erő világából át kell lépni a megbocsátás világába.

Jézus ereje összehozható a szeretettel. A szeretet ereje megtartó erő, boldogító erő, az Isten felé lendítő erő.

A Szeretetnek fénye van, a szeretet fénye az értelem fénye. Ez a fény a szellemi világosság hordozója, mert általa válik átláthatóvá, érthetővé, élhetővé minden. Az ember értelmének a világossága és fénye a benne lévő Ige fénye és világossága. Az Ige Jézus által kerül belénk és ragyogó fénye világosságot teremt.

A próbák elviseléséhez Erő és bátorság kell. Ez Ő maga.

A teljes erő, mely Általam-Velem-Bennem megjelent közöttetek, ez az Isten Ország.

Az erő, mely benned van, nagyobb erő és hatalom, mint ami rajtad kívül van, mert minden rosszban képes meglátni valami jót.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Csak a benső erő képes boldogítóan működni, örök értéket hordozni. Épít, emel, átalakít.

Szeretetem, mely erő és fényáradás, csak közös munkában tud részt venni veletek! Nélkületek és helyettetek nem képes megnyilvánulni.

Az egyé olvasztó erő pedig az öntudat. Az alázatos ember az Istent képviseli - emberi tekintély nem irányíthatja.

Azzal az öntudattal hordozza Istent, hogy Isten hordozza őt!

A fény, az erő, az energia, a hatalom az Ő jelenléte bennünk.”

János: Van-e valakinek hozzátennivalója, gondolata, véleménye.

Márti: Gyönyörű volt.

János: Nagyon szép volt és ezt a hit vonatkozásában emelted ki.

Kata: Igen. Ha úgy fogalmazzuk meg a Hang oldaláról a hitet, hogy számunkra a jézusi szeretet, a Jézusba vetett hit az a benső meggyőződés, amire rátesszük az életünket.

János: Alapjában véve én egyetértek a megállapításoddal. A felolvasott Hang szövegeken pedig végig kellene menni, mert rögtön az elején, az első mondatnál amikor azt mondja, hogy: *az Én erőm, a te erőd*, ezt a hit vonatkozásában megfogalmazhatjuk? Értelmezhetjük-e a hit vonatkozására azt, hogy az Én erőm, a te erőd?

Ildikó: Szerintem nem.

János: Miért?

Ildikó: Szerintem az angyalnak nincs szüksége hitre.

Kata: Én arra gondolok, hogy az összeolvasztó erő az, ami az egység irányába meg tud nyilvánulni.

János: Most arról van szó, hogyha a hitre kivetítjük ezt a kijelentést, akkor ez azt mondja, hogy az én hitem, a te hited.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ildikó: Igen, csak hogy nem az angyalnak van hite.

Annamari: Szerintem is külön dolog, mert Jézus azt tanítja, hogy: Én kérek tőled hitet.

János: Így van. Azt mondtuk, hogy az angyalnak nincs szüksége hitre.

Kata: Persze.

János: Tehát, az ő hite nem lehet. Nem is fogalmazhatjuk meg így, mert neki nincs hite. Amit megfogalmaztál az a számomra az erő vonatkozásában jelenik meg.

Kata: Igen, hisz úgy kezdtem, hogy az angyaltanításban *a hit, élő alakuló erő*.

János: Így van és többféle szinten és többféle módon jelenik meg ez az erő. Ugyanakkor az angyal mit mond, amikor megkérdezik tőle, hogy mi az erő? Azt mondja, hogy ezt te még nem értheted. Tehát úgy tűnik, hogy a mi erő fogalmunktól eléggé távol esik az a tartalom, amiről az angyal tanít az erő vonatkozásában. Sokkal többről lehet szó, mint ami a mi gondolatainkban, fogalmi rendszerünkben megjelenik. De az, amit felolvastál, azt nagyon nagy örömmel hallgattam, de elsősorban az erő vonatkozásában. Amit mondtál, hogy a hit egy élő alakuló erő, ezzel nagyon egyet tudok érteni.

Kata: Az angyal a tanításában a hitet a tettel kapcsolja össze, ennek a kibontásában tudunk egyet előre lépni.

János: Van ennél azért sokkal több, de most ne bonyolódjunk bele.

Márti: Amit elküldtél anyagot a harmadik oldal legutolsó idézete azt tartalmazza, hogy: *Sűrűbb másom vagy*. Ezt olyan sokszor hallottuk és szinte szégyellem, hogy ami utána van, arra nem figyeltem fel, mert azt mondja, hogy: *Mindenben a sűrűbb másom a vagy*. Ezen elképedtem és most nem is tudom hová tenni.

A. Kati: Túl nagy a felelőssége a Gittának, ha mindenben a mása.

János: Van valakinek ehhez mondanivalója?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Márti: Értem én azt, hogy pontról pontra fel kell ébredni, ez rendben van. De az, hogy teljesen a sűrű másom vagy?

János: A. Kati szívem! Aki nem tud róla az tartozik-e felelősséggel az iránt, amiről nem tud?

A. Kati: Talán igen.

János: Ez nem olyan, mint a világi törvény, amiről nem tud. Ez a szeretet rendje.

A. Kati: Talán valamennyire igen.

János: Mennyire?

A. Kati: Ez más dolgokban is előjön, hogy egyre tökéletesebbnek kell lennünk. Valahogy az angyal nélkül is kell erre gondolnunk.

János: Magunkra gondolsz?

A. Kati: Nem az angyalra gondolok, de ha magam vagyok, akkor is kell jobbá válni, törekedni kell.

János: Köszönöm szépen.

Marika: Én arra gondolok, hogy: *Sűrűbb másom vagy*, hogy az angyalnak nincs keze, de nekünk van kezünk és tudunk cselekedni, ha kell. Ezért vagyunk mi az ő sűrűbb mása.

János: Menjünk az anyagunkban oda vissza, hogy a régi születésben anya és gyermek - egy. Detti légy szíves, innen ismétlünk.

A RÉGI SZÜLETÉSBEN ANYA ÉS GYERMEK - EGY,

S HA MEGSZÜLETNEK - KETTÉ VÁLNAK.

MI KETTŐ VAGYUNK,

HA MEGSZÜLETÜNK - EGGYÉ VÁLUNK.

Ez a rejtély.

Fel nem foghatod. (26.b.L.172.o.)

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Az első kérdésem az lenne, hogy melyik az a legfontosabb mondat, amelyik segít bennünket abban, hogy eligazodjunk az angyal és az ember kapcsolatában.

Márti: Az, hogy: *Mi kettő vagyunk.*

János: Mit fogalmaz meg ez a mondat?

Márti: Ez a létezésnek a valósága.

János: Ez a létezést fogalmazza meg. Az, hogy mi az, ami van. Köszönöm Márti, ezt nagyon jól kifejtetted. Nem azt mondja, hogy leszünk, nem azt hogy voltunk, hanem azt mondja, hogy vagyunk. Itt és most és állandóan. Megfogalmazza az ember létének egy új látásmódját, az emberről szóló ismereteinknek egy új fejezetét.

Kata: Minden szín alatt. Hisz azt is megfogalmaztuk, hogy ez nem hit kérdése, ez egy alap. Ha úgy fogalmazza meg, hogy az ember létezésének van egy másik fele, akkor van az én szellemiségem és az ő szellemi valósága. Ebben a kapcsolatban nekem kell olyanná válni, mint ő, nekem kell közelednem.

János: Csak az embernek kell közeledni az angyali feléhez?

Kata: Az első lépést az angyal teszi meg.

János: Csak az embernek kell közelednie az angyalához?

Márti: Egy bizonyos szintig az angyalnak is kell közeledni, ami abban is megnyilvánul, hogy megszüri a tanítást. Ezzel már közeledik az emberi feléhez.

János: Van egy nagyon fontos része ennek a szövegnek. Azt már jól látjuk, hogy a hívő embernek szüksége van az újjászületésre. Mikor születik újjá először?

Kata: Amikor megtér.

János: Amikor megtér. Az angyal szerint mikor születik meg?

Ha eggyé válnak.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Csakhogy itt azt mondja többes számban: *Ha megszületünk*. Úgy tűnik, mintha nem csak arról lenne szó, hogy az embernek kell megszületnie ebben az egyé válásban, hanem az angyalnak is. Többes számot használ.

Kata: A könyv vége felé, amikor arra biztat, hogy szüld meg a gyermeket, akkor utána azt is mondja, hogy: *Ő a mi gyermekünk is*. Azt a szellemiséget, amit a tanítás által befogad és él, beteljesítve feladatát, az a kettőjük munkája.

János: Igen. Az angyal léte elsősorban nem hit kérdése, de milyen vonatkozásban?

Kata: A létezés vonatkozásában.

János: A létezés vonatkozásában, egyéb vonatkozásban viszont a hit kérdése. De ezt mindenre kivetítve elmondhatjuk?

Igen.

János: Még az Istenre is?

Igen.

János: Tehát, ha valaki hisz benne akkor igen, ha nem hisz benne, akkor csak az ő számára nincs, mert egyébként van. Ez így rendben van? Igen, akkor Kata menjünk tovább.

Az én békém a te békéd.

Az én örömem a te örömed.

Úgy sáfárcodjál! (28.b.L.184.o.)

János: *Úgy sáfárcodjál!* Miközben ezt tanította, hogy én és ő két félként vagyunk. Ezért kérdeztem én azt, hogy: Én és te, vagy Én és én? Hogyan lássam ezt a dolgot?

Márti: Nyilvánvaló, hogy ez így van, hogy más az angyal békéje és más az ember békéje. Amilyen mennyiségű a hite az embernek, olyan mennyiségű a békéje. Az angyal pedig az Istenben él, Belőle van, akkor nyilván, hogy az ő békéje más.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Annamari: Pont azt mondja, hogy nem más, mert: *Az én békém a te békéd.* Tehát az enyém és a tiéd ugyanaz.

János: Mi az angyal békéje?

Kata: A teljesség.

János: Mi az angyal békéje?

Márti: Az Isten.

János: Mert?

Marika: Belőle van.

János: Jézus mit mond erről?

Kata: *Az én békémet adom nektek.*

János: *Nem úgy adom, ahogy a világ adja.* Mondhatom azt, hogy Jézus és a béke ugyanaz.

Kata: Igen.

János: Jézus ebben a vonatkozásban hogyan jelenik meg?

Kata: Szellemi tartalomként.

János: Az Atya valóságaként, mert az Atya valóságát tanítja Igében, szóban. Minden olyan pozitív tartalomnak a teljességét megtaláljuk Jézusban, ami csak létezik?

Igen.

János: Így van. Az mind azonos Vele, mert *Ő* meg azonos az Atyával. Tehát amikor békéről beszélünk, akkor mondhatjuk azt, hogy az angyal békéje Jézus békéje, vagy Jézus, vagy az Atya, vagy az Isten. Bármelyik kifejezés megfelel. Ezzel a jelenlegi állapotot fogalmazza meg?

Kata: Nyilván, nem tart ott még a Lili.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Ez egy kijelentés, hogy vedd tudomásul, hogyha te hiszel bennem, akkor az *én békén a te békéd* és a te békéd az én békén. Mondhatom ezt így?

Timi: Igen.

János: Mert két fél vagyunk. Nem úgy van, hogy egy harmad és kétharmad vagy tiszta és kevésbé tiszta, nem ezt fogalmazza meg. Ezért mondhatja azt, hogy:

Az én örömöm a te örömöd.

De csak akkor, ha megérted, hogy mi az öröm. Ha át tudod venni Tőlem. Mi az öröm?

Márti: Az Isten.

János: Maga az Isten. Mit mond az örömről?

Kata: *Az új világ levegője.*

János: És még?

Kata: *Végtelen örömben fogantattál.*

Erika: *Örömöd legyen az útjelző.*

János: Még egy nagyon fontos dolog és erre szerettem volna kilyukadni, hogy: *Mindenre van magyarázat, csak az örömről nincs. Mi nem tudjuk, hogy miért örülünk.* Itt valamiképp megint az sejlik elő, hogy az örömnek is olyan tartalmat ad az angyal az Isten megjelenítésével, ami az ember fogalmától elég messze esik.

Timi: Mi itt ez a sáfárkodás?

János: Azt jelenti, gazdálkodjál.

Timi: Az örömmel és a békével sáfárkodni?

János: Kinek kell tanulni ebből a kapcsolatból?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Timi: Az embernek, tehát nekünk.

János: Jelen esetben Lilinek is, nekünk is. Mi már tudjuk, hogy az angyalok öröme az a mi örömünk lehet, ha megismerjük, kibontjuk, megtanuljuk, befogadjuk, azzá válunk, ahogy csak tudunk. Amikor azt mondja:

Úgy sáfárcodjál!

János: Nem az örömmel, hanem a kapcsolattal. A kapcsolaton keresztül fogja megérteni, hogy mi a béke, az angyal békéje, és mi az angyal öröme.

Timi: Tehát az angyalunk és mi közöttünk lévő sáfárcodás az, amiről ebben az esetben szó van.

János: Ebben a kapcsolatban gazdálkodjál.

Kata: Hogyan bánysz ezzel a kapcsolattal, mennyire veszed komolyan, mennyire teszed oda magad.

János: Ez így elfogadható?

Erika: Igen.

János: Annamari monddad, mindig nagyot segítesz.

Annamari: Én?

János: Igen. Tudom, hogy mindig lesz annál is jobb, mint amit most gondolunk és ez bármelyikünk szívéből kipattanhat.

Kata: Tovább olvasva azt tanítja, hogy:

Nincs határa az örömnek-

se eleje, se vége, mert az öröm örök.

János: Nincs határa, mint lehetőség.

Kata: Így van.

János: Az ember számára.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ildikó: Azért, mert maga az Isten.

János: Pontosan. Timi te jössz.

Én is csak annyit örvendezem,
mint amennyit neked adni bírok. (28.b.L.184.o.)

János: Az örömről azt tanítja, hogy: *Az én örömöm, a te örömed. Én is csak annyit örvendezem, mint amennyit neked adni bírok.* Mit jelez ez a kijelentés?

Márti: Az adás a végső tartalom vagy a végső cél.

Erika: Egy másik részben van egy olyan, hogy csak annyira tudunk örvendezni, amennyit tovább tudunk adni. Ez úgy látszik, *rá* is vonatkozik, hogy annyi öröme van, amennyit át tud adni.

János: Mit jelez ez a kijelentés? Amit mondtatok nagyon jó.

Annamari: Olyan szoros a kapcsolat, hogy egyforma az örömnek a mértéke.

János: Úgy vélem, hogy ez a lényege a dolognak. Arra tanít bennünket, hogy milyen elképzelhetetlenül szoros a kapcsolat az angyal és az ember között.

Kata: A Jn.8.41-et írtam ide magamnak, hogy: *A ti Atyátok munkáit teszitek.*

Annamari: Ez, hogy jön ide?

Kata: Ha az Atya az öröm és mind az a munkálkodása mit *Ő* tesz a kapcsolatunkban, nekünk is azt kell tenni. Akkor vagyunk az örömben. Ha nem azt tesszük, akkor rosszul sáfárkodunk az kapcsolattal.

János: Ezzel a kijelentéssel az angyal örömének a mértéke is megjelenik.

Annamari: Az angyal örömének a mértéke annyi, amennyi az ember befogadóképessége.

János: Hiába áll rendelkezésére a végtelen, a teljes. Ezért tanítja, hogy a kelyhet mindig megtöltik, és nem teszi hozzá, hogy ennyivel vagy annyival.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Annamari: Amekkora a kehely.

Erika: Még ezen gondolkodom, mi van azzal az angyallal, aki az embertársának nem tud átadni semmit, akkor ő nem örvendezik?

János: Picit bontsd azt ki, hogy mire gondolsz.

Erika: Az emberben nincs fogadókészség.

János: Vagyis nem hisz az angyalban.

Erika: Például.

János: Erről már beszéltünk, hogy mi a helyzet az ember és az angyal kapcsolatában, ha az ember nem hisz benne.

Deti: Akkor annak az embernek a számára nem létezik.

János: Akkor nincs.

Erika: Azt az angyal sikertelenségnek éli meg?

A. Kati: Nekem meg az jutott eszembe, hogy ha nem örülünk, akkor nem is hiszünk? Akkor elvesztettük a hitünket?

Erika: Ez nagyon érdekes, amit mondasz. Az öröm mértéke mutatja a hitünket.

János: Valamit meg kellene értenünk, hogy az öröm, nem az anyagvilági örömben való öröm. Az angyal öröme nem az ember öröme, az nem annak az öröme, hogy most sikerült megcsinálnom valamit.

A. Kati: Bizonyos felfogás szerint a csüggedés már bűn. Sőt azt hiszem, hogy Feri bácsi is tanította, hogy a bűn után legrosszabb a szomorúság.

János: Azt kérdezem tőletek, mi a bűn?

Kata: *Egy bűn van csak, elfordulni tőle.*

János: Jézus mit mond a bűnről?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Marika: Aki nem hisz az Isten egyszülött fiában.

János: Nem.

Ivett: *Nem hisznek Bennem. (Jn.16.9)*

János: A Szentlélek meggyőz benneteket a bűnről, hogy nem hisztek Bennem. Ennyi az egész. A tanítvány, aki nem hit Jézusban, az csüggedhetett-e?

A. Kati: Hát ez az?

Erika: Elvileg nem, de gyakorlatilag igen.

János: Miért nem? Ő mindig teljes bizalommal élte az életét az Isten felé?

Deti: Lelki szárazságról is szoktak beszélni.

János: Az, más vonatkozásban kerül elő.

Timi: Érzelmi labilitás.

Márti: Csüggedhet ő és bármit csinálhat, de a tanítvány visszatalál.

János: Pontosan. Ha ez nem így lenne, akkor a kísértő az munkanélküli lenne.

Timi: Ebből a szempontból a hite sem állandó az embereknek.

Nem?

Van olyan, hogy elveszti valaki.

János: Van-e valami, ami állandó? Mit mondunk a tanítványra, mi jellemzi őt? A törekvés. Kinek kell törekedni? Aki nem állapot szerű módon él.

Ivett: Eszembe jutott, amikor Feri bácsi azt mesélte, hogy amikor megyünk az Isten Országába nem ismételjük állandóan, mint a gyerek, hogy megyek a közértbe, megyek a közértbe.

János: Hanem valahol a mélyben megy.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Deti: Tehát nyugodtan csüggedhetsz, szomorkodsz is, az is belefér.

János: De ha visszafordult az Isten felé, ő örülni és segíteni fog neked. Azt tanítja Jézus, hogy aki elindul és elesik, azt fel tudom segíteni. Aki el sem indul, azzal nem tudok mit kezdeni. A földön való élet nem a teljesség megéléséről szól, hanem a törekvésről. Aki már rálépett arra az útra, amit úgy hívnak, hogy Jézus, és nem az a kérdés, hogy az út elején, a közepén vagy hogy hol tart, mindegyik boldog.

Kata: Hogyne, példa erre a talentumos példabeszéd.

János: Rajta van az úton. A két talentumot és az öt talentumot minek alapján adja az Úr? A képesség alapján, hogy azzal tudjál gazdálkodni.

Erika: Sáfárkodni.

János: Köszönöm.

Erika: Tetszett, amikor azt tanítja, hogy: *Útjelződ az öröm. (19.b.L.119.o.)* Régebben bűnbánatot vagy lelkiismeret-vizsgálatot tartottunk, most pedig, hogy szereztél-e valakinek örömet.

János: Próbáljuk egy kicsit körül járni, hogy mi ez az öröm, hogy tudnánk ezt megragadni, megfogalmazni?

Erika: Az jutott eszembe, hogy van az-az öröm, amit befogadunk. Annak nagy jelentősége nincs, a lényeg az, hogy mennyit tudunk kiárasztani.

János: Az öröm micsoda, milyen jelzőkkel tudnánk megfogalmazni?

Kata: Emelkedett állapot.

János: Mi a feltétele, mikor jön létre?

Kata: Ha megvan a kapcsolat.

Márti: Ha Jézussal teszel.

János: Mondhatom-e azt, hogy öröm egyenlő béke.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Erika: Persze.

János: Öröm egyenlő csend.

Kata: Mosoly, szabadság.

János: Öröm egyenlő Isten. Öröm egyenlő az angyal. Van-e még?

Márti: Az angyal nem tudja megmagyarázni, mi meg megtudjuk?

János: Nem figyeltél, azt fogalmaztam meg, hogy próbáljuk meg, kísérjük meg. Tehát az Isten rendjét mondhatjuk-e örömnek?

Kata: A teljességet.

János: A teljesség megélését. Az Istennel való kapcsolatunk megélését mondhatjuk-e örömnek?

Igen.

János: Azt hiszem nincs olyan megfogalmazás, olyan jelző, amit az örömről ne tudnánk alkalmazni, de nem külön-külön, hanem egységében, összességében. Ezért tanítja, hogy az öröm az Isten. Talán egy picikét közelebb jutottunk annak a megértéséhez, hogy ez nem egy emberi öröm, nem a hétköznapiaknak az öröme, hanem egy sokkal tágabb fogalom, amely talán a mindenséget foglalja magába.

Kata: A könyv elején tanítja, hogy a bizalom virágzó szigeteket terem általatok. Ez is az Öröm.

János: Pontosan, a gyümölcstermés.

A. Kati: Eszembe jutott, hogy hétköznapi értelemben még káröröm is van.

Detti: Azzal nem foglalkozunk.

Kata: Sőt azt is mondják, hogy legszebb öröm a káröröm.

Detti: De ránk ez nem vonatkozik.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Ildikó neked van-e gondolatod ezzel kapcsolatban?

Ildikó: Annyit mondtam, hogy az öröm maga az Isten.

János: Erika te jössz.

ÉN HÁTRÁLOK - MIND JOBBAN HÁTRÁLOK.

DE NEM SZABAD, HOGY TÁVOLODJ.

- Így nem veszed észre, hogy mind feljebb jutsz,
mert mindig feljebb és feljebb csallak.

Mert még nem vagyunk otthon, ahol együtt lehetünk. (29.b.L.193.o.)

János: Ezek szerint az angyal az ember nélkül nincs otthon? A második kérdésem, hogy mit akar kifejezni az otthon szóval?

Kata: Nem vagyunk egyek.

János: Az otthon szóval mit akar kifejezni?

Annamari: Talán egy végső állapotot, ahová az ember hazatalál.

János: Azt tanítja az angyal, hogy: *Belőle vagyunk.*

Annamari: Valószínű az Isten az otthon *neki.*

János: Az angyal eleve otthon kell, hogy legyen az Istenben. Ez az otthon mit akar kifejezni?

Márti: Akkor együtt lesznek otthon, nemcsak az angyal.

János: A kettőjük otthonát. Ők ketten otthonra lelhetnek-e egymásban? Miért ne? Ez nem fogja őket leválasztani az Istenről, mert minden az Istenben történik. Az Istenben való létben megmarad-e az én?

Igen.

János: Akkor mondhatom-e azt, mint ahogy van olyan, aki azt mondja, hogy otthon vagyok, mikor a lakásomban vagyok. De otthon vagyok ebben az

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

országban is és otthon vagyok ezen a földön is és otthon vagyok a világmindenségben.

Kata: A 79. beszélgetésben ez úgy jelenik meg, abban a szimbólumban, amit a szellem területére értek, hogy: *Mi vagyunk a falak, ti pedig az alap.* Tehát annak az otthonnak az építő elemei mindketten, ahol a megújulás, az átváltozás történik.

János: Én nem arra gondolok, de ha így gondolod, nincs ellene kifogásom.

Kata: Az egyéniség vonatkozásában is hozza ezt az analógiát a számomra.

János: Lehet. Van-e még valakinek ehhez hozzá tennivalója? Nincs. Akkor Marika te következel.

ÉN VAGYOK A MÉRTÉK SZÁMODRA.

ÉN A MOSOLYBAN LAKOM -

ÉS ÉN VAGYOK A MÉRTÉK. (35.b.G.231-232.o.)

János: Azt tanítja, hogy: *Én vagyok a mérték a számodra.* Hogyan? Mi a mérték? Milyen értelemben használja a mérték szavát?

A. Kati: Erkölcsi értelemben.

János: Mondhatom azt, hogy az-az alap.

Erika: Az elérendő cél.

János: Mikor a mértékre szólítja fel a tanítványokat, akkor milyen vonatkozásban, milyen értelmezésben teszi ezt a Mérő?

Erika: Amire képesek.

János: Nem.

Kata: A feladat vonatkozásában kérdezed?

János: A mérték mire vonatkozik.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ivett: Én csak arra tudok gondolni, hogy amit a tanításban átadtak annak a tükrében vizsgálják önmagukat, az életüket, a céljukat és a feladatukat.

János: Ez nem önvizsgálat kérdése, ennél többről van szó. A Mérő, a mérték vonatkozásában többről van szó. A mértéket miben kell megtalálnia a tanítványnak?

Örök értékekben.

Kata: Az anyag és a szellem vonatkozásában.

János: Pontosan. Az ember kicsoda, micsoda ezen a területen?

Kata: Szellemisség.

János: Ő a híd, ami a végső feladata.

Marika: Összekötni.

János: Összekötni a kettőt. Átvinni az egyiket a másikba. Ebben a vonatkozásban úgy tűnik, csak akkor tudja megtenni, ha megtalálja ebben az életében azt a mértéket, hogy se az anyag, se a szellem ne kerüljön túlsúlyba nála. Érthető?

Erika: Akkor miért mondja, hogy ő a Mérő, a szellem?

János: Miből van, kiből van?

Erika: Szellemből.

János: Ebben a vonatkozásban, hogy te vagy a híd, ez nem egy kapott dolog, mindenki így teremtett. Ezért nekem rá kell látnom arra, hogy ebben a gondolkodásban, ebben a látásmódban, meg kell találnom az arányt, hogy így tudjak híd lenni. Csak akkor tudok híd lenni, ha egyé válok az anyaggal; úgy tűnik. De ettől függetlenül nekem törekednem kell arra, hogy a mértéket meglássam. Van, aki belemerül az anyagba és csak azzal foglalkozik. Az a vallásos és az a hívő ember, aki úgy gondolja, hogy a testnél nincs fontosabb és a test feltámad. Az a mérték vonatkozásában-miben gondolkodik még mindig? Túlsúlyba kerül az anyag területén?

Igen.

János: Hát hogyan, mert nem látja azt, nem hitte el azt, hogy az anyag az itt marad, mert itt a helye. A három teremtett és a három teremtő világ és középen a négy által kell, hogy egyensúlyba kerüljön. Ha nem kerül egyensúlyba, akkor a híd szerepét nem tudja betölteni. Mit szóltok hozzá, ez így érthető volt? Tehát amikor azt mondja, hogy én vagyok a mérték a számodra, mert ő már látja ezt. Ki ő ebben a vonatkozásban?

Kata: A szellemi felünk.

János: A szellemi tanítónk, a szellemi vezetőnk.

A. Kati: Lehet, hogy az ember elsősorban az anyagban van otthon, mert érzésre elsősorban igen.

János: Melyik ember?

A. Kati: Általánosságban.

János: Általánosságban nem tudunk beszélni, meg kellene mondanod milyen emberre gondolsz a hit vonatkozásában. Hívó emberre?

A. Kati: Az a kérdésem, hogy az ember, mint olyan, valóban az anyagban van otthonosabb állapotban és ahhoz erőfeszítést kell tennie, hogy a szellemben is legyen?

János: Most azt kérdezed, hogy mire teremtetett. Az anyagságra teremtődött-e? Tehát az a kérdés, hogy mire teremtődött az ember?

Erika: Arra, hogy az anyagban felismerje a szellemet.

János: Mit szóltok hozzá?

A. Kati: Ez jó.

János: Nem jó, ez tökéletes. Olyan, hogy anyag, van-e szellem nélkül?

A. Kati: Nincsen.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Az anyag a szellemnek is egy formája. Mit tanít az anyagról az angyal?

Erika: Az is az Ő teste.

János: Mivelhogt teremtve lett. Kiből? Az Istenből, mert: *Semmi sem lett, ami Nála nélkül lett.* Ez a János evangéliumában van. Akkor ez így rendben van, hogy nem anyagiságra teremtődött az ember?

Ildikó: Arra teremtődött, hogy híd legyen.

János: Mire teremtődött? Egyébként nem mondtál rosszat, csak itt már meg is jelölted, hogy mire teremtődött.

Feladatra teremtődött.

János: Feladatra teremtődött az ember. Mennyivel több ez a megközelítés az ember vonatkozásában, mint ami akár a Hang, akár az evangéliumok területén került elénk. Az evangélium területén mire teremtődött az ember?

Márti: Higgyen Jézusban.

János: Szeretetre teremtődött az ember. A Hang szerint mire teremtődött az ember? Kibővíti ezt a kört, egyet előre lép. Kapcsolatra.

Kata: Párbeszéd imára.

János: Kapcsolatra teremtette, amit önállóan az Istennel létrehozhat, nem kell hozzá közvetítő. Itt van a továbblépés. Ennél még egy lépéssel tovább megy az angyal nem tagadva az előzőket, azt mondja, hogy feladatra. És ez mindent visz.

Kata: Még egy gondolatom van az Erika által felolvasott részhez. A beszélgetések elején azt mondja Gittának, hogy sok nála az anyag. Ezt úgyis érthetem, hogy az a formavilág, ami eddig meghatározta és amiben ő élt, az volt a régi mérték. Itt pedig azt tanítja, hogy *én vagyok a mérték a számodra.* Az a szellemi tartalom, ami a lényegét jelenti.

János: Nagyon jó, hogy ezt felhoztad, mert akkor kérdezem, hogy hogyan értsük azt, hogy sok az anyag nála. Nyilván ebben a mértékben az anyagra teszi a hangsúlyt.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Mivel élsportoló volt, természetes, hogy az anyag van nála túlsúlyban és nem a szellem.

János: Az anyag van előtérben és hátrányban, kisebb mértékben a szellem. Nem is lehet ezen csodálkozni, hiszen honnan gondolná, hogy nem így van. Melyik tanítás az, amelyik erről beszél vagy erre hangsúlyt helyez?

Kata: Még nincs olyan tanítás, ez az első.

János: Igen, az angyal az első. Marika ez így rendben van?

Marika: Köszönöm, majd ülepszik.

János: Megfogalmaztam, hogy: *A mosolyod a feladatod. (14.b.L.)* Majd egy másik helyen: *A teljes nem a sok, hanem a sűrű, az örök mérték. (36.b.L.)* Ha az tanítja: *én vagyok a mérték, akkor én vagyok a teljes a te számodra.*

Kata: Az ember törvénye a teljesség. Ezt tanítja is a későbbiekben.

János: Akkor mehetünk is tovább. Annamari te következel.

Most *mindig* veletek leszünk.

Ti is legyetek *mindig* velünk!

NEM TUDJUK, MIKOR JÖN AZ OLTÓ.

TI ÁGAK - MI OLTVÁNYOK,

KÉSZEN VÁRJUK! (33.b.L.220.o.)

János: Megint egy olyan tanítás, amely az egy-kettő kérdését boncolgatja.

Most *mindig* veletek leszünk.

Ti is legyetek *mindig* velünk!

Mire céloz ez a felszólítás? A következőt tudnám elmesélni nektek, hogy jobban képben legyünk. Megszokott dolog volt tőlem az, hogy azt mondtam az imámban: „Vezess engem, légy velem.” Korábban ugyanezt az Atyával vagy Máriával kapcsolatban fogalmaztam meg és e szöveg kapcsán világosodott meg bennem az, hogy nem elég az, hogy én azt kérem, hogy legyen velem, hanem

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

az én szándékomnak is meg kell lenni, hogy én is legyek Vele, különben a kapcsolat sántítani fog. Ez így közelebb vitt benneteket a dologhoz. Tehát az én döntéseimre is szükség van és arra az akaratra is, hogy tudok *róla*, értem, hogy ki, mi ő és én is akarjak Vele lenni.

Kata: Közös munka.

János: Olyan, mint a partnerség. Jézus azt tanítja a Hangban, hogy légy a partnerem. Hogyan van ez a partnerség? Én adom ..

Kata: ...a tartalmat, te adod a formát.

János: Én adom a szeretetet, te meg azt, hogy hogyan szeretsz. De ehhez mind a két fél kell, ugyanúgy, ahogy itt is az angyalnál, hogy nekem is akarnom kell *vele* lenni. Ez csak rajtam múlik. Ha nem akarom, akkor mi van?

Timi: Nem akarásnak, nyögés a vége. ☺

János: Akkor világos, nyögés van.

Nem tudjuk mikor jön az oltó.
Ti ágak - mi oltványok,
készen várjuk!

János: A kapcsolat vonatkozásában mit jelez ez?

Kata: Amikor otthon ezt olvastam, először az jutott eszembe, amikor Jézus a János evangéliumában azt tanítja: *Én vagyok a szőlőtőke, ti pedig a szőlővesszők és az Atyám a szőlőműves.*

János: Igen.

Kata: Tehát gyakorlatilag az a tartalom van itt kibontva.

János: Jézus vonatkozásában jelenik meg, itt pedig az angyal vonatkozásában jelenik meg, hogy az ember az ág, az oltvány az angyal. Még egyszer, mit jelez ez?

Kata: Azt, hogy összetartozunk.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Nem csak azt.

Erika: Tanító.

János: Az oltvány oltódik bele az emberbe.

Deti: Nem fordítva.

János: Ezért mondja, ti vagytok az alap. Az angyal oltódik bele az emberbe, az egyé válás területén.

Kata: Nyilván az angyal szellemisége a „több”, amivel meg tud ajándékozni.

János: Tessék mondani, amikor mi itt erről beszélünk, akkor az angyal oltódik-e belénk?

Kata: Folyamatosan.

János: Pontosan azért, amit mondtál, hogy a szellemisége által az emberben megjelenik. Ha az ő szellemiségét befogadom, akkor őt fogadom be?

Marika: Igen.

János: Ez rajtam múlik?

Kata: Hogyne.

János: Az őrangyalon múlik-e?

Nem.

János: Nem tud. Az én kezemben van, ezért igen nagyon nagy a felelőssége az embernek, de nincs olyan, aki kívülről felelősségre vonná. Senki nincs, ki felelősségre vonja őt. Hogyan van ez a felelősségre vonás?

Erika: Az ember maga.

János: Önmaga hordja a felelősséget. Önmagával kell szembenéznie az embernek, mindig azon a szinten, ahol van.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Annamari: Az lenne a kérdésem, hogy ebben az esetben az oltó valószínűleg nem az-az angyal, akiről az angyal könyvben van szó az oltóról, hanem az Isten.

Kata: Az oltó, az-az Isten.

János: Ha azt tanítja, hogy ő az oltvány, ez a szőlővessző hasonlat nagyon jó volt, mert azt tanítja Jézus, Én vagyok a szőlőtő, ti vagytok a szőlővesszők és az Istent, hogy jelzi?

Kata: Az Atya a szőlőműves.

János: Az Atya a szőlőműves. Aki olt, az a szőlőműves?

Marika: Igen.

János: Ugyanarról van szó. Még valami? Ha nincs, akkor mehetünk tovább.

A. Kati:

Egy vagyok veled.

Ajkunkon egy a dal.

Minden dal *NEKI* szól.

Minden tánc *HOZZÁ* emel. (39.ut.szem. b.L.257.o.).

János: Az angyal azt mondja, egy vagyok, jelen időben, veled. Nem az ember mondja azt, hogy egy vagyok veled. Miért?

Marika: Az angyal a magasabb rangú.

János: Magasabb rangú az angyal?

A. Kati: Feljebb van.

János: Ez így egy nem jó szó, maradjunk annyiban, mondjuk azt, hogy a tisztább felem. Mit jelez ez a kijelentés, hogy:

Egy vagyok veled.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Egynek lát bennünket. Számunkra, hogy egy vagyunk *vele*. Ez teljesen egy új dolog, ezzel meg kell barátkoznunk, ezt meg kell szoknunk, be kell illeszteni a gondolkodásunkba, a mentalitásunkba, az életünkbe. Mindenhová, hogy nem vagyunk egyedül, soha nem vagyunk egyedül. Egy picike kis történet, amikor reggel azt imádkozom: „Mi már megtaláltunk és nem keresünk,” akkor nem a közösségre gondolok, hanem az angyalomra. Az, hogy a másik megtalálta-e, azt én nem mondhatom vagy, hogy hogyan találta meg.

Kata: Egyáltalán megtalálta-e?

János: Az egység, már a hétköznapiakban is meg tud jelenni az ember életében.

Ajkunkon egy a dal.

János: Elég sokat foglalkoztunk a dallal, a dal témájával, a dal fogalmával, ennek a tartalmával. Mi a dal?

Kata: Maga az életünk. Nyilván a szellemire gondolok.

János: Van-e életed?

Kata: Igen. *Általa* van.

János: Nincsen. Az élet minden vonatkozásában, és ez megint látásmód kérdése. Ha én megértem azt, hogy az élet minden tekintetben *Ő*, akkor nekem nincs életem. Amit én életnek mondhatok, az, *Ő* bennem. Ez csak a pontos megfogalmazás érdekében mondom. Tehát visszatérve mit fogalmaztunk meg a dalról? Nem rossz az élet megközelítés. Valahogy úgy fogalmaztuk meg, hogy az egész életünk és nem az életünk. Születéstől az átalakulásig. Nem a halálig, hanem az átalakulásig.

Márti: Utána is az van, hisz az angyal azt tanítja, hogy *ő* is dalol.

János: Ezt, hogy érted?

Timi: Az átalakult élet után.

János: Kiről beszél akkor, amikor azt mondja:

Ajkunkon egy a dal.

Hogyan lehet ezt értelmezni? Azt a nagyon szoros kapcsolatot fogalmazza meg, hogy egy az életutam veled. De ezen az életúton, akinél ez az életút már egyértelműen dalként jelenik meg. Nyilván ez az Istennek van célozva, Őneki szól.

Annamari: Akkor mi a különbség a mostani állapot és amikor már egyesülünk? Amikor tényleg egyek vagyunk és egy a dalunk. Ha már most egyek vagyunk, mi lesz, ha végleg egyesülünk.

János: Azt mondja, egy a dalunk Vele.

Annamari: Akkor mi változik az egyesüléssel?

János: Ha jól értelmezem, most azt kérdezed, hogy hogyan lehet értelmezni az egyé levést *vele*.

Annamari: Ha nagybetűs emberek leszünk és egyesülünk az angyalokkal a szellemi utunkon.

János: Tehát a kérdés, hogy az egyé válás mit tartalmaz?

Kata: Amikor teljesen egy vagy *vele*, akkor a teljességet hordozod *általa*. Amit ebben a tanításban, ebben a sorban mond, hogy *egy a dalunk*, abban a valóságban egy, amit tanítani akar neked, és amit ebből megértettél.

A. Kati: Azért mondja ezt az angyal, mert ez már az utolsó üzenete a Lilinek és valószínű olyan sokat fejlődött, hogy már abban az állapotban van, hogy egy a daluk.

János: Valószínű, egyetértek veled. Aztán tovább.

Marika: Amit Kata te mondtál, mi az a teljesség?

János: Mi a teljesség?

Márti: Az Isten.

János: Hogyan tudjuk jellemezni a teljességet. Hiánytalanság.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Marika: Tehát az Isten.

János: Maga az Isten.

Kata: Azt is gondolom ez alatt, hogy amikor mind az a szellemi tartalom, amivel leszülettél, az a „lista”, amit magaddal hoztál, már mind ki van pipálva. A Gitta magyarázó könyvében szerepel az a szó, hogy forgatókönyv, amit én is korábbról használok, teljesítve van. Tehát minden ember számára az a teljesség. Amit vállaltál.

János: Még mindig visszatérve az Annamari kérdésére, az egyé válás tartalmával kapcsolatban, hogyan nézhet ki. Ez az egyé válás itt a földi, hústesti állapotunkban is megkezdődött-e már?

Kata: Igen.

János: Hogyan? A szíveddel.

Márti: Azt tanítja az angyal, hogy minden ponton fel kell ébredni. Ha már minden ponton felébredtél, akkor lesz az egyesülés, a minden ponton való ébredés, a minden ponton való egyesülést jelenti. Amikor a szellemi tanítást befogadjuk, megértjük, azzá válunk.

Annamari: Ezzel nincsen gondom.

János: Az egyesülésben mi a különbség a között az állapot között és a jelenlegi állapot között, amikor úgy válunk egyé, amiben egyé válunk? Egy-egy felismerésben.

Márti: Minden felismerésben megtörtént a mérték.

János: Az angyallal való egyesülésben már nem marad hiány.

Annamari: Miért? Lehet, hogy ez egy jövőbeli állapotról szól?

János: Lehet.

Annamari: Ez a két sor, mert még nem vagyok egy veled.

Erika: Azt mondja, kettő vagyunk.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Többféle értelmezésben is használhatjuk ezt az *egy vagyok veled* tartalmat, mert ha azt mondom, hogy a két fél egy, az is egy egység, de még nem az az állapot, amely az anyag és a szellem eggyé válását határozza meg.

Kata: Az csak a négyen* keresztül valósulhat meg. (**Négy az ember, aki a menórában középen van. Aki híd az ásvány – növény - állat és az angyal – szeráf – Ő síkok között. Szerk.*)

János: Azt is mondhatná, hogy eredetiben, teremtettségünkben egy vagyok veled, mert te is egy fél vagy és én is egy fél vagyok. Tehát így is lehet értelmezni. Mit szólnak hozzá? Mondhatja-e önmagáról az angyal, hogy

Ajkunkon egy dal.
Minden dal *NEKI* szól.

János: Bár amikor ezt a Lilinek mondja, a kettőjük kapcsolatában is megjelenhet ez, hiszen akkor a Lili már azt az életutat járja, ami az Isten felé vezet. Azt a dalt hozza létre, azt a dalt alkotja, hogy minden dal *NEKI* szól. Azt hogyan értjük?

Ildikó: Természetes, ha az Istennel való kapcsolat határozza ezt meg.

János: Világos, mert csak az látja a dalnak az életútját, aki már szóba állt az angyallal, mert ezt csak az angyal tanítja.

Kata: Sőt, azt gondolom, hogy az a direkt kapcsolat, amiben az angyal engem akar tanítani, az nem feltétlen ugyanaz, amiben a Timit vagy bárkit, akik itt tanulunk és aki tanulni akar, abban egyek vagyunk. Tehát személyre szólóan.

János: Pontosan így van. Márti te jössz.

Én az *ÖT* vagyok.

És általad támaszkodom a földre. (38.b.L.)

János: Akkor is, ha nem hiszek benne? Hogyan támaszkodik arra, aki nem hisz benne.

Ildikó: Az nem lehet.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Miért nem? Ha nem hisz benne akkor is támaszkodik, pedig akkor a levegőbe lép.

Ha nincs kapcsolat, akkor a levegőbe lép.

János: Egészen pontosan. Ez megint azzal az emberrel való kapcsolatát fogalmazza meg, aki hisz benne. Addig ez a kapcsolat, ha nem hisz benne, akkor nincs. Annak a szoros kapcsolatnak a megfogalmazásával találkozunk, amiben én (az angyal) az *ÖT* vagyok és általad támaszkodom a földre, mert te az én sűrűbb másodmáson vagy itt a földön. Ez így érthető volt?

Kata: Igen, mert ez azt is hordozza „tudok írni a te keziddel és a te száddal tudok beszélni.”

János: Egészen pontosan. Van még egy picike időnk. Ivett, te jössz.

Leszáll a menny.
Mi vagyunk a falak,
de ti az alap.
Ha nem vagytok a hegyen,
lábunk a semmibe lép.
Addig az új hon még lebeg. (79.b.413.o.)

János: Van-e az angyalnak ebben felelőssége, *ha nem vagytok a hegyen*.

Marika: Akkor ez a mi felelősségünk, ha ott kell lenni.

János: Az a kérdés, hogy az angyalnak van-e felelőssége ebben?

Annamari: Nincs, csak mérhetetlen „tehetetlensége” van.

János: Világos. Lábunk akkor a semmibe lép, mert nincs meg az alap. Tehát megint oda lyukadunk ki, hogy minden az emberen múlik. Gondoljátok el, hogy kétezer év eltelt Jézus ittléte óta és hol tartunk?

Deti: Hát ez az. Elég sok levegőjárás van.

János: Igen.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Annamari: Ez is mennyire más istenkép mint amit az emberek általában felépítenek magukban. Ebben a szemléletben egy tehetetlen istenről van szó az ő részükről.

Kata: Itt tulajdonképpen arról a hegyről beszél, amit ő tiszta egyéniségnek fogalmaz meg.

A FELADAT FELISMERÉSE

AZ EGYÉNISÉG TISZTA MEGJELENÉSE.

Kata: Tehát ha nem ismered fel a feladatodat, ami az eddigi közös munkánk és nem abba az irányba vitt, akkor lábunk a semmibe lép, mert az ember szellemi fele nem kész, nincs alap.

János: Az új ház mi lesz? Itt dőlt betűvel kiemeltem, hogy a *negyedik vonal*, az-az új ház alapja. Vagyis az új ember. A negyedik vonal, az kicsoda? Ember, az új ház alapja. Az új ház kicsoda?

Ildikó: Az új gondolkodás az Istenről.

Kata: Többféleképp meg lehet fogalmazni. Mondhatom azt is, hogy a kisgyermek bennünk. Az-az alakuló anyag, ami már a szellemi felünket is dominánsabban hordozza. Isten Országá bennünk, aminek a kifutása, a fény anyag.

Timi: Visszatudok csatolni amikor azt olvastuk, hogy otthon.

Kata: Igen, az is lehet.

János: Ez a ház miért új?

Ildikó: Mert nem a régi.

Timi: Mert most teremtjük meg.

János: Az emberekben van egy olyan látásmód az Isten Országáról, de ez a látásmód visszavezethető száz évre, kétszáz évre, akár ezer évre is, ugyanolyan marad, miközben a valóságban semmi sem marad ugyanaz. Ott, ahol az Isten is új lesz, mert minden változik az Istenben, általa, az ember által. A teremtett lények által változik minden. Semmi sem marad ugyanaz. A mennyi sem marad

ugyanaz ma, és ezt jól értsétek, amely nem ugyanaz, ami tegnap volt. Ma nem ugyanaz az Isten, aki tegnap volt. Ma nem ugyanaz az angyal, aki tegnap volt, mint ahogyan én sem vagyok ugyanaz, mint aki tegnap voltam.

Timi: Semmi nem ugyanaz.

János: Nyilván ebben a vonatkozásban, amit előrevetít az ember és angyal egyesülésével, a híd szerepének a betöltésével, egy olyan új világ, egy olyan új ház jön létre, ahol az új ember talál új otthonra.

Ildikó: Erre gondoltam.

János: Jó. Tehát az új ház nem véletlenül jelenik meg ebben a szövegben. A kérdésem, hogy az elmaradt két részt folytassuk-e majd, mert vasárnapra mindenféleképp ehhez kapcsolódó témát hozok, aminek az a tartalma, hogy az-az angyal, akivel egy vagyok, akinek a sűrűbb mása vagyok, akinek a másik fele vagyok, az milyen? Mit jelent az, hogy angyal? Ugyanis én arra láttam rá, hogy egy angyal nem angyal.

Detti: Hány angyal, angyal?

János: Ezzel csak sejtetni szeretném azt, hogy az angyal tartalmának, az angyallal való foglalkozásunknak a látásmódja egy kicsikét kibővüljön, kitáguljon. Azzal, hogy eggyé válsz az angyaloddal, annak következményei vannak, az angyal és az ember vonatkozásában is. Nem negatív, hanem a végtelen vonatkozásában.

Detti: A te angyaloddal és az Ivett angyalával is eggyé válok?

János: Valami ilyesmi. Jól éreztél erre rá. Vannak utalások erre, például amikor azt mondja a szeráfról, hogy ő az én tanítóm úgy, ahogyan én a te tanítód. Olyasmit is mondd, hogy észre sem vették, hogy a tanító angyalok cseréltek. Már készül ennek a kigyűjtése vasárnapra, hogy azon végig menjünk és értelmezni tudjuk ezt. Rálássunk arra, hogy amikor az angyalról beszélünk, nem csak egy angyalról beszélünk.

Marika: Mit jelent az, hogy: Én az *ÖT* vagyok?

Márti: A menórában.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Az embert a négynek fogalmazza meg. Az angyalt jelzi, hogy ő az ÖT. Szeráf a hat.

Kata: Ott, mint létsík fogalmazza meg az angyalt.

János: Igen.

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Tóth Katalin
Szerkesztette: Petróczi István